

«Винесла відерце за ворота...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Винесла відерце за ворота,
Мідну кружку,
Вишеньок на блюдці.
«Як ітимуть хлопці із роботи,
Хай собі джерельної нап'ються».
Задрімала, сівши на колоду,
І наснилось, стало біля серця,
Ніби син прийшов її
І воду
П'є не з кружки —
Прямо із відерця.
Усмінулась радісно бабуся
У годину кращого спокою.
«Я до тебе, мамо, не вернуся,
Я лежу за Одером-рікою», —
Так луна докинула із далі.
А усмішка все жила, горіла,
Не хотіла гаснути в печалі,
Гріла серце,
Ніжну душу гріла.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/vynesla_vidertse_za_vorota